
Viola József

TALÁNDECSAKPEDIGÉS

talán csillagérzéketlenség
de érdekszerv és legkisebb
látszata nélkül
talán örökké kígyózó kegyetlenség
de ehetnéketlen önmagáért

csak a fejem fogom esetleg
esetlenül de nem nagy eset
csak fel és alá járok
zárkájába visszalökött
négy fal között
és órahosszat

talán póráz köd ez vagy mi
a tördöfő és a tördöfés láthatatlan
és sírhalmok vadászgörény vágója
körülottem
pedig nem is menekülök

denevér nyújtja felém a szárnyát
és hanyatt fekszik kéjesen
én cirógatom a hasát
végre valami mikroszkopikus szerelem
ő legalábbis elmerül az élévezés
rázkódásaiban

anyám eszik még de étvágytalanul
elvékonyult hófehér hajszál
de valahogy egészében is
hajszálfinom
csak a két lába durva hurkapálca
így dologiasodik el
pedig jajong olykor

és amiknek nincs szikrányi
dallamuk se
számonkérhetetlen kínok
nyúttan nyiszognak